

Erhvervsministeren (Stanning): Jeg beklager, at det ærede Medlem aabenbart ikke har hørt, hvad jeg før sagde. Jeg skal ikke gentage det, det vilde være at spille Tingets Tid uden dog formodentlig at gøre nogen Nytte overfor det ærede Medlem. Jeg skal blot paa ny fremhæve, at det, jeg har sagt, er, at den Beretning, som var afgivet i Foraaret, var Resultatet af en Undersøgelse af Forhold, der var opstaaet som Følge af den faldende og lave Krone, og som gik ud paa at anvise mulige Veje til at modvirke den Konkurrence, der som Følge af denne Kronetilstand i Forhold til et andet Lands betydelig højere Standard kunde tænkes at virke skadeligt i den Situation. Jeg har derefter skaffet mig Oplysning om, hvorledes de paagældende Forhold arter sig under den helt forandrede Kronesituation, og har faaet den Oplysning, at det selvfølgelig nu ligger helt anderledes. Jeg har med Hensyn til Beretningen sagt det, som er udtrykt for mig af det ærede Industriudvalg, at dette kun var en foreløbig Beretning, som end ikke var færdigbehandlet; de vilde gøre den færdig og til sin Tid afgive den endelige og færdige Beretning til mig. Jeg har derefter, da Rigsdagssamlingen var nær forestaaende, haft en Konference med Udvalget om Sagen og faaet at vide, at den endelige Beretning kunde ventes afgivet inden ret lang Tid. Hvad der vil ske, naar den foreligger, kan jeg desværre ikke sige det ærede Medlem, da jeg ikke kender den paa Forhaand.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at jeg ved dette Lovforslags første Behandling havde sagt, at det var taabeligt at tro paa Toldbeskyttelse, og den højtærede Statsminister hentydede paa lignende Maade til Udtalelser af mig ved denne Sags første Behandling. Jeg vil da gerne understrege, hvad jeg den Gang sagde. I Anledning af de mange Udtalelser, der havde været om et kommende Toldforlig mellem Konservative og Socialdemokrater, sagde jeg, at det var taabeligt at tro paa et saadant Toldforlig alene af den Grund, at der overhovedet ikke var nogen fornuftig Grund for Konservative og Socialdemokrater til at slutte et saadant, da de havde Flertallet imod sig i Landstinget, og, sagde jeg, da de Radikale og Venstre i Landstinget selvfølgelig vilde benytte den Magt, de havde, til at gaa imod et saadant. Jeg har nok

set, at det senere er blevet meddelt, at det ærede Medlem Hr. Kragh stillede et enestaaende genialt Spørgsmaal til det radikale Venstre om, hvad de nu ogsaa vilde benytte Landstinget til. Jeg er altsaa gaaet ud fra, at det radikale Venstre sammen med Venstre vilde benytte Landstinget paa den Maade, fordi der foreligger mange Udtalelser fra indflydelsesrige Radikale om, at de vilde det, hvilket jeg for mit Vedkommende har sagt ej heller var saa underligt, naar andre vilde benytte det paa anden Maade. Jeg har her i Rigsdagen peget paa den saglige Uoverensstemmelse, der var mellem Konservative og Socialdemokrater, om, hvordan en saadan Toldbeskyttelse skulde gennemføres, og om de Ting, som Socialdemokraterne vilde forlange til Gængæld. Altsaa, jeg har aldeles ikke sagt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har citeret mig, men jeg har, netop paa Grundlag af, at jeg har hævdet, at Stillingen var som her nævnt, sagt til Ministeriet, hvad jeg har sagt igen i Dag, at det, der var Grund til for Ministeriet, var at samle Partierne i Arbejdet paa at hjælpe Erhvervslivet, og kun gennem et saadant samlende Arbejde fra Ministeriets Side kunde der overhovedet ventes noget gennemført.

Drachmann: Da den højtærede Statsminister anser min Begavelse for saa yderst minimal, maa jeg appellere til dette høje Tings Medlemmer, om jeg ikke kan faa Ret i, at Henvisningen til og Omtalen af Industriudvalgets Arbejde, Afgivelsen af den foreløbige Betænkning, denne Venten paa den endelige Betænkning, kun kan forstaaes saaledes, at dette er noget aktuelt, noget, der har Betydning for den Krise, vi staar i. Dette er, om jeg saa maa sige, Hovedhjørnestenen, som man vil bygge videre paa. Der staar intet heri, der kan give Formodning om, at alt dette er noget, der har med Inflationen at gøre og derfor er færdigt, likvideret nu; nu derimod begynder man paa noget helt friskt, nu er det Deflationen, det gælder. Det har jeg ikke kunnet læse ud af den Betænkning, og jeg tror heller ingen andre Mennesker — det være sig mere begavede end jeg — har kunnet det. Den Skrivelse, der omhandler dette Forhold, er dateret den 21. Oktober og er underskrevet af den højtærede Statsminister, saaledes at det dog ikke kan være saa længe siden, de der indeholdte Betragtninger har haft Gyldighed.